

lem for Frederiksborg (Dinesen) huffede. albeles u vigtig, da han sagde, at det var et gammelt Onske her fra Thingets Side, at Bidraget til det kongelige Theater maa udredes af Sorø Akademis Midler. Jeg har ikke en saadan Grindring som han, og jeg har dog taget temmelig megen Del i Forhandlingerne om denne Sag i tidligere Tid. Det vil tvertimod fremgaa af Forhandlingerne den 19de Mai 1870, det var først under et meget stærk Tryk, at det vandt Folkethingets Bifald, at Bøstbet skulde udredes af Sorø Akademi. Det var nemlig ved næste Behandling af Finantsloven, efter at den var kommen tilbage fra Landstinget, og efter at Ministeriet havde gjort det til en Betingelse for at det vilde blive, at først et andet Forslag, som ved at give Midlerne en anden Anvendelse skulde have modarbejdet dette, blev forkastet med lige Stemmer for og imod, og at derefter Anvendelsen til Theatret blev vedtaget. Men dette tror jeg nok, man kan sige, var tvertimod, hvad der havde været Thingets Onske i en lang Række af Aar, og det er derfor ganske naturligt, at man nu, da de 5 Aar ere forbi, søger at komme tilbage igjen til den Stilling, som tidligere har været indtaget af Thinget. Der er af den ærede sidste Taler atter i Aar bleven hentydet til, at naar man tog Hensyn til Testators Forhold til Sorø Akademi og Theatret, maatte man ønske, at disse Midler netop kom fra Sorø Akademi til Theatret. Det er en Paastand, som tidligere er fremkommen men ikke har kunnet finde Indgang her i Thinget, og jeg skal tillade mig at minde om, hvad jeg tidligere har yttret, at Testator, forsaavidt man tænker paa Solberg, der forøvrigt kun har skænket en mindre Del af de Midler, der ere samlede ved Sorø Akademi, udtrykkelig bestemte, at hans Midler skulde gaa til Akademiet, uagtet der paa den Tid, da han affattede sit Testament, var god Grund til netop at anvende dem, hvis han havde villet det, paa en Theaterbygning, som blev opført nogle Aar efter, eller paa Theatrets Drift, som ogsaa dengang havde store Vanskeligheder at kæmpe med. Jeg tror derfor ikke, at man selv med Hensyn til denne mindre Del af Sorø Akademis Midler kan beraabe sig paa Ludvig Solbergs Navn for Anvendelsen til Theatret. Jeg skal iøvrigt ikke opholde mig ved Theateragen, hvormegen Frielse jeg end kunde have dertil i Følge det Forhold, hvori jeg tidligere har staaet til den. Svad der i den sidste Tid har viist sig med Hensyn til Theatret, forekommer mig at have stadfæstet Rigtigheden af de Grunde, jeg i sin Tid søgte at gjøre gjældende imod den da trufne Ordning, men som desværre ikke formaacede at trænge gjennem. Det, jeg derimod har tilladt mig at begjære Ordet for, er det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 49, og som angaar et Lønningstillæg til Arkivaren ved Kongeriget's Arkiver. Det vil være i det Mindste nogle af Thingets ærede Medlemmer bekendt, at Bestyrelsen af Ministerial-Arkiverne i

tidligere Tid blev betragtet næsten som et Slags Retræteposter for saadanne Mænd, som man ikke kunde bruge i andre Kontorer, men som man syntes vare gode nok til denne Forretning, og Følgen deraf var, at vore Arkiver vare i en overordentlig stor Uorden, saa det var meget vanskeligt og tilbøls umuligt at benytte dem. Nu ere Forholdene i den Henseende ganske anderledes. Jeg har selv for flere Aar tilbage havt Leilighed til at arbejde netop i det Arkiv, som her omhandles, og har set, hvorledes der nu er kommen en Orden tilfede, som gjør det meget let at finde, hvad man søger, ligesom man ogsaa meget velvillig faar Afgang til at benytte de rige Skatte, der glemmes der. Den Mand, som i den Henseende ganske vist har den største Fortjeneste, er netop han, som her omhandles, og denne hans Fortjeneste er vistnok en af Grundene til, at han blev stillet fuldstændig som Kontorchef for den ham underlagte Del af Arkivet umiddelbart under Ministeren, uagtet han kun blev lønnet som Fuldmægtig. Han har, som der er anført i Betænkningen, i 11 Aar fungeret i denne Stilling som Kontorchef med Fuldmægtigs Løn, og det synes derfor nu at være billigt, at man regner ham disse Aar saaledes til Gode, at han faar Uderstillæg, som om han i 5 Aar, altsaa knap den halve Tid deraf, allerede havde været Kontorchef. Dernæst er der et andet Hensyn, som ogsaa efter min Mening taler for, at dette Lønningstillæg bliver ham bevilget, idet jeg tror, at den ærede Minister har fuldstommen Ret i, at ønsker man Arkivernes Forhold i det Hele ordnet saaledes, som det oftere har været udtalt her i Thinget, da vil det vistnok snarere fremmes end standses ved at gaa ind paa det Forslag, som her er stillet. Jeg har som Medlem af det Uvalg, der i 1870—71 var nedsat angaaende det Forslag om vore Arkiv-Embedsmænds Lønning, som blev forelagt fra Regeringen, og som Ordfører for det haavt særilig Leilighed til at gjøre mig bekendt med de herhen hørende Forhold, og jeg tror ligesom den ærede Minister, at, skal en saadan Ordning gjenindsføres, vil det være af Bigtighed at faae denne Mands Bistand dertil. Han har allerede i Gjerningen viist, at han kan gjenneføre og ønsker at gjenneføre en saadan Ordning som den, man her i Thinget flere Gange har udtalt sig for. Svad enten jeg altsaa ser paa hans lange Tjenestetid eller paa den Fremtid, vi kunne haabe for Arkiverne efter den ærede Ministers Udtalelse, vilde jeg anse det for ønskeligt, om Uvalget allerede havde indstillet dette Lønningstillæg til Thingets Billigelse. Naar man imidlertid ikke vil gaa ind derpaa, vilde jeg ialtsald meget ønske, at der senere, naar Arkivloven kommer til Behandling her, hvad vi nu vel tør haabe snart vil ske, efter hvad der blev sagt fra Ministerbordet, maatte blive tilstrækkelig Leilighed til at vise Thingets Paaskjønnelse af denne Mands Virksomhed af denne Sag; men